

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2021. július 7. *

„Európai uniós védjegy – Szénsavas ital fémdobozának kinyitásakor hallható hangok kombinációjából álló európai uniós védjegy bejelentése – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja – A 2017/1001 rendelet 95. cikkének (1) bekezdése”

A T-668/19. sz. ügyben,

az **Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG** (székhelye: Bonn [Németország], képviseli: S. Abrar ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselet: M. Fischer, D. Hanf és D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az EUIPO második fellebbezési tanácsának egy szénsavas ital fémdobozának kinyitásakor hallható hangok kombinációjából álló hangmegjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2019. július 24-én hozott határozata (R 530/2019-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács),

tagjai: S. Pappasavvas elnök, D. Spielmann, U. Öberg (előadó), O. Spineanu-Matei és R. Norkus bírák,

hivatalvezető: R. Ūkelytè tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. október 1-jén benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. december 19-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a 2020. április 28-i és a 2020. október 30-i pervezető intézkedésekre,

tekintettel a jelen ügynek a Törvényszék kibővített ötödik tanácsa elé utalására,

tekintettel a 2021. február 10-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2018. június 6-án a felperes, az Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG, az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy egy olyan hangmegjelölés volt, amely arra a hangra emlékeztet, ami egy italdoboz kinyitásakor keletkezik, amelyet körülbelül egy másodpercnyi csend, majd körülbelül kilenc másodpercnyi pezsgés követ. A felperes a védjegybejelentési kérelem benyújtásakor egy audiofájlt is csatolt.
- 3 A védjegybejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás felülvizsgált és módosított változata szerinti 6., 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában tették, az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak megfelelően:
  - 6. osztály: „Fém tartályok tároláshoz vagy szállításhoz, különösen fémkonténerek, fémkapszulák [tárolóedények], fémpalackok, fémtartályok vegyi anyagok, folyadékok és sűrített gáz tárolására”;
  - 29. osztály: „Tejtermékek, különösen joghurt [italok], kókusztej [italok], joghurtitalok, tejalapú vagy tejtartalmú italok, joghurtalapú italok, sűrített tejes italok [joghurt]; tejtermék alapú italok, tejtermék alapú italok, joghurttal készített italok, joghurt alapú italok, kókusztej alapú italok, földimogyorótej-alapú italok, mandulatej alapú italok, szója alapú italok tejpótlóként”;
  - 30. osztály: „Kávé, különösen kávépótló szer alapú italok, kávéalapú italok, kávéalapú italok, kávé hozzáadásával készült italok, főként kávéból készült italok; tea, különösen teaalapú italok, ízesített gyümölcs tea alapú italok, teaalapú, nem gyógyhatású italok; kakaó, különösen kakaó alapú italok, kakaóból készült italok, főként kakaóból készült italok, fogyasztásra kész kakaó alapú italok, kakaóval készített és kakaó alapú italok; szénsavas italok [kávé, kakaó vagy csokoládé alapú], csokoládés italok, csokoládé alapú italok, csokoládéval ízesített italok, csokoládé ízű italok, csokoládé alapú italok, tejalapú csokoládés italok”;
  - 32. osztály: „Sörök, különösen sör alapú italok; ásványvíz [italok], különösen vizek [italok], dúsított ásványvizek [italok], vitaminokkal dúsított szénsavas víz [italok], teakivonatot tartalmazó vízalapú italok; szénsavas vizek, különösen ásványvizek [italok], tonikok [nem gyógyhatású italok]; alkoholmentes italok, különösen izotóniás italok, alkoholmentes italok, alkoholmentes italok, alkoholmentes szénsavas italok, kóla [alkoholmentes italok], hűtött alkoholmentes szénsavas italok, kólafehérítő [alkoholmentes italok], zöldséglevet tartalmazó alkoholmentes italok, ízesített szénsavas italok, alkoholmentes aloe vera italok; alkoholmentes italok, alkoholmentes sör italok, alkoholmentes tea italok, alkoholmentes teaízű italok, alkoholmentes kóla italok, kávéízű alkoholmentes italok, kávéval ízesített alkoholmentes italok, alkohol- és szénsavmentes italok, ízesített alkohol- és szénsavmentes italok, tápanyagokkal dúsított italok, vitaminokkal dúsított alkoholmentes italok, gyümölcsalapú

teával ízesített alkoholmentes italok, maláta nélküli alkoholmentes italok nem orvosi használatra; gyümölcsös italok, különösen sörbetek [italok], gyümölcsrel ízesített italok, gyümölcsös italok, szilva alapú italok, fagyasztott gyümölcs alapú alkoholmentes italok, gyümölcshalapú italok; gyümölcslevek, különösen zöldséglevek [italok], paradicsomlevek [italok], zöldséglevek [italok], gyümölcslevet tartalmazó alkoholmentes italok, főként gyümölcsléből álló italok, szirupok [alkoholmentes italok], gyümölcs- és zöldséglevek keverékéből álló italok; kemény héjú gyümölcs és szója alapú italok; nem orvosi célra szánt izotóniás italok; vitaminokat tartalmazó italok (nem orvosi célra); barnarizsalapú italok, melyek nem tejpótlók”;

- 33. osztály: „Alkoholtartalmú italok [a sörök kivételével], többek között égetett szeszes italok, szeszes italok, bor és gyümölcslé alapú italok, bort tartalmazó italok [fröccsök], alkoholos gyümölcskoktélok, rumalapú italok, alacsony alkoholtartalmú italok, alkoholtartalmú gyümölcscitalok, kávéalapú alkoholos italok, teaalapú alkoholos italok, söröktől eltérő alkoholtartalmú szénsavas italok”.

- 4 2018. július 2-án az elbíráló tájékoztatta a felperest, hogy a bejelentett védjegy nem lajstromozható. Többek között jelezte, hogy ez a védjegy, amely egy italdoboz kinyitását utánozó hangból áll, amely hangot egy szünet, majd egy hosszas pezsgés követ, nem tekinthető olyannak, amely az áruk kereskedelmi származását jelöli.
- 5 2019. január 8-i határozatával az elbíráló elutasította a védjegybejelentési kérelmet, mivel úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel.
- 6 2019. július 24-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a felperes által az elbíráló határozatával szemben benyújtott fellebbezést. Először is megállapította, hogy az érintett közönség a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk tekintetében az átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönségből, a 6. osztályba tartozó áruk tekintetében pedig elsősorban olyan szakemberekből áll, akiknek magas a figyelmi szintje. Ezt követően, miután emlékeztetett arra, hogy a hangvédjegyek megkülönböztető képességének értékelési szempontjai nem térnek el a védjegyek más típusaira alkalmazandó szempontoktól, a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy a nagyközönség nem feltétlenül szokott egy hangot a bontatlan italok csomagolásai, illetve a csomagolt italok kereskedelmi származása jelölésének tekinteni. A fellebbezési tanács hozzátette, hogy ahhoz, hogy egy hangmegjelölés védjegyként lajstromozható legyen, bizonyos fajsúllyal vagy felismerhetőséggel kell rendelkeznie ahhoz, hogy a fogyasztók számára a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származását jelölje. Végül a fellebbezési tanács úgy vélekedett, hogy a bejelentett védjegy a szóban forgó áruk használatához szorosan kötődő hangból áll, és így az érintett közönség az említett védjegyet egy funkcionális elemként és a szóban forgó áruk jellemzőire való utalásként, nem pedig azok kereskedelmi származásának jelöléseként fogja fel. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, ideértve a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is.
- 8 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A jogvita tárgyáról

- 9 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a jogvita tárgyát illetően a felperes nem vitatja, hogy a bejelentett védjegy a 6. osztályba tartozó áruk vonatkozásában nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, és így nem vonja kétségbe a megtámadott határozat ezen osztályba tartozó árukra vonatkozó részét.

Az ügy érdeméről

- 10 Keresetének alátámasztásaként a felperes lényegében hat jogalapra hivatkozik. Az első jogalapot a 2017/1001 rendelet 72. cikke (2) bekezdésének és 95. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács értékelési hibákat vétett. A második jogalapot a 2017/1001 rendelet 72. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács megszegte az indokolási kötelezettségét. A harmadik jogalapot lényegében téves jogalkalmazásra alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács téves szempontot alkalmazott a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelésénél. A negyedik jogalapot a 2017/1001 rendelet 72. cikke (2) bekezdésének és 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Az ötödik jogalapot a 2017/1001 rendelet 72. cikke (2) bekezdésének és 95. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács rosszul értékelt bizonyos tényeket. A hatodik jogalapot a 2017/1001 rendelet 72. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapítja, mivel szerinte a fellebbezési tanács megsértette a felperes meghallgatáshoz való jogát.
- 11 Elsőként a harmadik és negyedik jogalapot kell megvizsgálni, amelyek lényegében a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelésére vonatkoznak, másodikként az első és az ötödik jogalapot, mivel azok lényegében bizonyos értékelési hibákra vonatkoznak, harmadikként az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második jogalapot, negyedikként pedig a meghallgatáshoz való jog megsértésére vonatkozó hatodik jogalapot.

A bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékeléséről

- 12 A felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének vizsgálata keretében a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában nem „szereplő” szempontokat alkalmazott. Szerinte a fellebbezési tanács abból az előfeltevésből indult ki, hogy a bejelentett védjegynek jelentős mértékben el kell térnie az ágazat normáitól vagy

szokásaitól annak érdekében, hogy betölthesse a szóban forgó áruk kereskedelmi származásának jelölésére irányuló funkcióját. Márpedig, ez a térbeli védjegyekkel kapcsolatban megkövetelt szempont a jelen ügyben nem alkalmazható.

- 13 A felperes szerint az a hang, amelyet a bejelentett védjegy ad, szokatlan a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó azon áruk tekintetében, amelyek nem tartalmaznak szénsavat, és így az említett védjegy már fennálló megkülönböztető képessége tovább erősödik. Ugyanez vonatkozik a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó azon árukra is, amelyek szénsavat tartalmaznak, mivel a bejelentett védjegyet alkotó különböző hangelemek eltérnek a piacon szokásosan fellelhető szénsavas italok dobozainak kinyitásokor hallható hangtól, és így az érintett közönség azokat az említett áruk kereskedelmi származásának jelöléseként fogja majd fel.
- 14 Noha a felperes a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszában arra hivatkozik, hogy a 2016. szeptember 13-i *Globo Comunicação e Participações* kontra EUIPO (Hangvédjegy) ítélet (T-408/15, EU:T:2016:468) nem ültethető át a jelen ügyre, mivel az érintett áruk és szolgáltatások eltérőek, megjegyzi, hogy a Törvényszék abban az ítéletben pontosította, hogy a megkülönböztető képesség minimális foka is elegendő ahhoz, hogy kizárható legyen a valamely védjegy lajstromozását gátló, a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti feltétlen kizáró ok fennállása.
- 15 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.
- 16 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 17 Valamely védjegy megkülönböztető képessége a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak vagy szolgáltatásnak egy adott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, és így ennek az árunak vagy szolgáltatásnak más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól való megkülönböztetését (lásd: 2010. január 21-i *Audi* kontra OHIM ítélet, C-398/08 P, EU:C:2010:29, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. október 20-i *Freixenet* kontra OHIM ítélet, C-344/10 P és C-345/10 P, EU:C:2011:680, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 18 A 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, megkülönböztetésre alkalmatlan megjelölések nem képesek betölteni a védjegy alapvető funkcióját, nevezetesen az áru vagy szolgáltatás kereskedelmi származásának azonosítását, ami lehetővé teszi az adott védjeggyel jelölt áru vagy szolgáltatás vásárlója számára, hogy pozitív tapasztalat esetén egy későbbi vásárlás alkalmával ugyanazt a védjegyet válassza, illetve hogy negatív tapasztalat esetén valamely másikat válasszon (lásd ebben az értelemben: 2004. szeptember 16-i *SAT.1* kontra OHIM ítélet, C-329/02 P, EU:C:2004:532, 23. pont).
- 19 Valamely védjegy megkülönböztető képességét egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett közönség felfogására tekintettel kell értékelni (lásd: 2004. február 12-i *Henkel* ítélet, C-218/01, EU:C:2004:88, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó figyelmének szintje a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet (2007. október 10-i *Bang & Olufsen* kontra OHIM [Hangszóró formája] ítélet, T-460/05, EBHT, EU:T:2007:304, 32. pont).

- 20 A jelen ügyben a bejelentett védjegy egy olyan hangmegjelölés, amely arra a hangra emlékeztet, amely egy italdoboz kinyitásakor keletkezik, amelyet körülbelül egy másodpercnyi csend, majd körülbelül kilenc másodpercnyi pezsgés követ.
- 21 Először is meg kell állapítani, hogy a felek nem vitatják az érintett közönségnek a megtámadott határozat 10. pontjában szereplő meghatározását, amely szerint a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó árukat az átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönségnek szánják.
- 22 Másodsor, ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint a fellebbezési tanács téves szempontokat alkalmazott, amikor a bejelentett védjegynek a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk tekintetében fennálló megkülönböztető képességét elemezte, meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17. pontjában rámutatott arra, hogy amikor a bejelentett hang az árukhoz vagy azok használatához szorosan kapcsolódó hangot ad, az említett védjegynek – ugyanúgy, mint a valamely terméket vagy annak csomagolását megjelenítő térbeli védjegynek – jelentős módon el kell térnie az ágazat normáitól vagy szokásaitól ahhoz, hogy megállapítható legyen, hogy rendelkezik a megkövetelt megkülönböztető képességgel.
- 23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megkülönböztető képesség értékelésének szempontjai valamennyi védjegy típus esetében azonosak, mivel a 2017/1001 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget e különböző védjegy típusok között. A hangvédjegyek megkülönböztető képessége értékelésének szempontjai tehát nem különböznek a védjegyek más típusainak értékelésére alkalmazandó szempontoktól (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 13-i Hangvédjegy ítélet, T-408/15, EU:T:2016:468, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy annak a hangmegjelölésnek, amelynek a lajstromozását kérik, némi fajsúllyal kell rendelkeznie, ami lehetővé teszi az érintett fogyasztó számára a megjelölés észlelését, továbbá annak védjegyként – és nem csupán valamely funkcionális elemként vagy saját belső jellemző nélküli jelzésként – történő felfogását. Az említett fogyasztónak tehát olyannak kell tekintenie az említett hangmegjelölést, mint amely beazonosíthatósággal rendelkezik, abban az értelemben, hogy az védjegyként azonosítható (2016. szeptember 13-i Hangvédjegy ítélet, T-408/15, EU:T:2016:468, 45. pont).
- 25 Habár a közönség a szó- illetve az ábrás védjegyeket általában az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származását azonosító jelölésekként fogja fel, ez nem feltétlenül mondható el olyan esetben, amikor a megjelölés kizárólag valamely hangelemből áll. A szóban forgó áruk vagy szolgáltatások fogyasztójának ugyanis egyedül a védjegy észlelése révén képesnek kell lennie arra – anélkül, hogy azt más olyan elemekkel kombinálná, mint például a szó- vagy ábrás elemek –, hogy e kereskedelmi származásra asszociáljon.
- 26 E tekintetben az EUIPO a Törvényszék kérdésére adott válaszában helyesen emelte ki, hogy a szokások egy adott gazdasági ágazatban nem változatlanok, hanem idővel – bizonyos körülmények esetén akár igen dinamikusán is – változhatnak. Így közismert, hogy az erős verseny által jellemzett élelmiszer-ágazat piacán jelen lévő piaci szereplők szembesülnek az áruik forgalmazásához szükséges csomagolás követelményével, és erősen ösztönöztek arra, hogy áruikat beazonosíthatóvá tegyék a fogyasztók figyelmének felkeltése érdekében, ideértve a hangvédjegyek alkalmazását, valamint a marketing- és reklámtevékenységre irányuló erőfeszítéseket is.

- 27 Bár a fenti 24. pontban említett ügyben a lajstromoztatni kért hangjegyeket illetően a fajsúlyt, illetve a védjegy kereskedelmi származásának beazonosításához és az érintett közönség figyelmének bizonyos mértékű felkeltéséhez szükséges képesség meglétét nem ismerték el, ezt az említett hangsor „túlságosan egyszerű mivolta” és „banális jellege” indokolta. Márpedig, a jelen ügyben a fellebbezési tanács, azt megelőzően, hogy megtagadta a bejelentett védjegy lajstromozását, nem a Törvényszék által egy hangvédjegyre vonatkozó korábbi ügyben megállapított lajstromozást kizáró okokra vonatkozó szempontokra és indokokra támaszkodott.
- 28 Ezzel szemben, amint arra a fenti 22. pontban rámutattunk, a fellebbezési tanács a szóban forgó hangvédjegy megkülönböztető képessége értékelésének szempontjaként a magából az áru külső megjelenéséből vagy annak csomagolásából álló térbeli védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat által kidolgozott szempontot alkalmazta.
- 29 A magából az áru külső megjelenéséből vagy annak csomagolásából álló térbeli védjegyekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint minél inkább hasonlít a védjegyként bejegyezni kívánt forma a szóban forgó áru legvalószínűbb formájához, annál valószínűbb, hogy az említett forma nem alkalmas a megkülönböztetésre a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. Ilyen feltételek között csak az olyan védjegy rendelkezik megkülönböztető képességgel az említett rendelkezés értelmében, amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, és ebből eredően képes betölteni alapvető származásjelző funkcióját (2004. október 7-i Mag Instrument kontra OHIM ítélet, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 31. pont).
- 30 Márpedig meg kell jegyezni, hogy ez az ítélkezési gyakorlat kifejezetten azon esetekre figyelemmel alakult ki, amelyekben a bejelentett védjegy magának az árunak vagy a csomagolásának a formájából áll, és az ágazatban e formát illetően létezik valamiféle norma vagy szokás. Ebben az esetben az érintett fogyasztó, aki hozzászólt ahhoz, hogy az ágazat normáinak vagy szokásainak megfelelő formát vagy formákat lát, a bejelentett védjegyet nem a védjegybejelentésben szereplő áruk kereskedelmi származásának jelöléseként fogja majd fel, ha az említett védjegyet képező forma azonos vagy hasonló a megszokott formákhoz.
- 31 Ez az ítélkezési gyakorlat nem állapít meg új szempontokat a védjegyek megkülönböztető képességének értékelésénél, hanem annak pontosítására szorítkozik, hogy e szempontok alkalmazása során az érintett közönség észlelését befolyásolhatja a lajstromoztatni kért megjelölés jellege. Az átlagos fogyasztó észlelése ugyanis nem feltétlenül azonos egy magának az árunak vagy annak csomagolásának formájából álló térbeli védjegy, illetve egy olyan megjelölésből álló szó-, ábrás vagy hangvédjegy esetében, amely független az általa jelölt áruk külső megjelenésétől vagy formájától (lásd ebben az értelemben: 2019. december 12-i EUIPO kontra Wajos ítélet, C-783/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:1073, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Ez az oka annak, hogy a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat főszabály szerint nem alkalmazható a hangvédjegyekre.
- 33 A jelen ügyben, mivel a bejelentett védjegy nem a szóban forgó áruk formáját, illetve azok csomagolásának a formáját jeleníti meg, a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat analógia útján alkalmazható, és tévesen alkalmazta az annak meghatározására vonatkozó szempontot, hogy a bejelentett védjegy „jelentős mértékben” eltér-e az ágazat normáitól vagy szokásaitól.

- 34 Mindazonáltal a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének értékelése során alkalmazandó jogi szempontot érintő ezen téves jogalkalmazás nem olyan jellegű, hogy érvénytelenné tenné a megtámadott határozatban kifejtett érvelést, mivel az említett határozat indokolásának egészét olvasva egyértelműen kiderül, hogy a fellebbezési tanács nem kizárólag a térbeli védjegyekkel kapcsolatban kialakított ítélkezési gyakorlatra támaszkodott.
- 35 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel valamely hiba nem gyakorolható meghatározó befolyást a végeredményre, a tények értékelésére vonatkozó ilyen hibára alapított érvelés hatástalan, és így nem elegendő a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésének igazolásához (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 7-i VM kontra EUIPO – DAT Vermögensmanagement [Vermögensmanufaktur] ítélet, T-374/15, EU:T:2017:589, 143. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennélfogva, ha a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta az ágazat normáira és szokásaira vonatkozó szempontot az érintett áruk és azok csomagolásának külső megjelenésére tekintettel, meg kell határozni, hogy ez a téves jogalkalmazás hatással volt-e a megtámadott határozat érdemére, mivel ez utóbbi egy másik indokon is alapul.
- 36 A fellebbezési tanács ugyanis a megtámadott határozat 12–16., 21. és 22. pontjában emlékeztetett a 2016. szeptember 13-i Hangvédjegy ítéletre (T-408/15, EU:T:2016:468), és azt a jelen ügyre alkalmazta. Így a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy ahhoz, hogy egy hangmegjelölés védjegyként lajstromozható legyen, bizonyos fajsúllyal vagy bizonyos fokú felismerhetőséggel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi a célközönség számára, hogy azt „a származás jelöléseként, és ne csupán funkcionális elemként vagy üzenetet nem hordozó jelölésként” fogja fel. Hozzáfűzte, hogy lényegében az elbíráló helyesen fejtette ki, hogy a bejelentett védjegyet alkotó hangmegjelölés közvetlen kapcsolatban áll az érintett árukkal, és szorosan kapcsolódik ezen áruk használatához. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a bejelentett védjegyet az érintett közönség a szóban forgó áruk funkcionális elemeként fogja fel, mivel a pezsgés hangja az említett áruk jellemzőjének jelzése, nem pedig kereskedelmi származásuk jelölése, és így az említett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.
- 37 Harmadszor tehát azt kell meghatározni, hogy megalapozott-e a másik, arra alapított indok, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegyet funkcionális elemként fogja fel, amely indok alátámaszthatja az említett védjegy megkülönböztető képességének hiányát.
- 38 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy ellentétben azzal, amit a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 18. pontjában állít, a szóban forgó áruk nem „mindegyike olyan ital, amely szénsavat tartalmazhat”. Ez elmondható többek között a 32. osztályba tartozó „alkohol- és szénsavmentes italok” kategóriája esetében, amely nem foglal magában semmiféle szénsavas italt.
- 39 Márpedig a jelen ügyben ez a hiba nem alkalmas arra, hogy jogszerűtlenné tegye a fellebbezési tanács arra vonatkozó megállapítását, hogy a bejelentett védjegy nem rendelkezik megkülönböztető képességgel a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó összes áru vonatkozásában.
- 40 Egyrészt ugyanis az italdobozok kinyitásakor keletkező hangot a szóban forgó áruk típusára tekintettel tisztán műszaki és funkcionális elemnek kell tekinteni, mivel a doboz vagy az üveg kinyitása az italok elfogyasztásához elengedhetetlen műszaki megoldáshoz szorosan kapcsolódik, függetlenül attól, hogy e termékek tartalmazznak-e szénsavat, vagy sem.

- 41 Márpedig, ha valamely elemet az érintett közönség úgy fog fel, mint amely mindenekelőtt műszaki és funkcionális szerepet tölt be, akkor azt nem fogja az érintett áruk kereskedelmi származásának jelölésének tekinteni (lásd analógia útján: 2013. január 18-i FunFactory kontra OHIM [Vibrátor] ítélet, T-137/12, nem tették közzé, EU:T:2013:26, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 42 Másrészt a buborékok pezsgésének a hangját az érintett közönség egyből italokra való utalásként fogja majd fel.
- 43 Ezenkívül a bejelentett védjegyet alkotó hangelemek és a nagyjából egy másodperces szünet összességükben véve nem rendelkeznek olyan rejtett jellemzővel, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy azokat az érintett közönség – a funkcionalitáson és a szóban forgó áruk jelölésén felül – a kereskedelmi származás jelöléseként is felfoghatná.
- 44 Kétségtelen, hogy a bejelentett védjegy két jellemzővel rendelkezik, nevezetesen azzal, hogy a csend nagyjából egy másodpercig tart, a buborékok pezsgésének hangja pedig nagyjából kilenc másodpercig.
- 45 Mindazonáltal ezek a nüanszok, az italok kinyitásánál tapasztalt klasszikus hangokhoz képest, a jelen esetben nem lehetnek elegendőek a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított kifogás elutasításához, mivel azokat a fenti 19. és 21. pontban említett érintett közönség csupán úgy fogja majd fel, mint az italok által az azokat tartalmazó dobozok kinyitásakor szokás szerint adott hangok egy változatát, és így az nem ruházza fel a bejelentett hangmegjelölést olyan beazonosíthatósággal, amely a védjegyek esetén fennáll.
- 46 Így, amint arra az EUIPO helyesen rámutat, a doboz kinyitása után keletkező hang és a nagyjából kilenc másodpercnyi pezsgés hangjának hossza közötti szünet nem elég fajsúlyos ahhoz, hogy megkülönböztethető legyen az italok terén az összehasonlítható hangoktól. Pusztán az a tény, hogy az italok területén az italdobozok kinyitását közvetlenül követő rövid ideig tartó pezsgés szokványosabb, mint az egy másodpercnyi csendet követő hosszas pezsgés, nem elegendő ahhoz, hogy az érintett közönség e hangoknak bármiféle olyan jelentőséget tulajdonítson, amely lehetővé tenné számára a szóban forgó áruk kereskedelmi származásának azonosítását.
- 47 A felperes állításával ellentétben tehát a hangelemek és a csendelem kombinációja szerkezetét tekintve nem szokatlan, mivel egy doboz kinyitásának a hangja, egy kis csend és a pezsgés hangja megfelel az italok piacán az előre látható és szokásosan alkalmazott elemeknek.
- 48 Ez a kombináció tehát nem teszi lehetővé az érintett közönség számára, hogy az említett árukat úgy azonosítsa, mint amelyek egy meghatározott vállalkozástól származnak, és hogy azokat megkülönböztesse más vállalkozások áruitól.
- 49 A fentiekből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a bejelentett védjegy a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk összessége vonatkozásában híján van a megkülönböztető képességnek.
- 50 Ennélfogva a bejelentett védjegy megkülönböztető képességének téves értékelésére alapított harmadik és negyedik jogalapot el kell utasítani.

Az állítólagos mérlegelési hibákról

- 51 A felperes szerint a fellebbezési tanács tévesen tekintette úgy, hogy az érintett áruk mindegyike olyan ital, amely szénsavat tartalmazhat, legalábbis az alkohol- és szénsavmentes italok, illetve az ásványvizek kategóriáját illetően. A fellebbezési tanács szerinte azt is tévesen állapította meg, hogy az italok és azok csomagolásának szóban forgó piacain szokatlan, ha egy termék kereskedelmi származását csak hangok segítségével jelölik, mivel számos, hangot használó forgalmazási módszer elképzelhető. Így az értékelése során egy köztudomású tény megállapítása helyett egy téves személyes megállapítást tett.
- 52 Bár az EUIPO elismeri a fellebbezési tanács által a 32. osztályba tartozó „alkohol- és szénsavmentes italok” kategóriája tekintetében vétett hibát, azt állítja, hogy ez nem indokolja a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését, és vitatja a felperes többi érvét.
- 53 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a fenti 39–50. pontból az következik, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács ezen hibája nem gyakorolt a fenti 35. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett meghatározó befolyást, mivel a fellebbezési tanács helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a bejelentett védjegy a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk egésze vonatkozásában híján van a megkülönböztető képességnek, függetlenül attól, hogy azok tartalmaznak-e szénsavat, vagy sem.
- 54 A felperesnek a fellebbezési tanács e hibájára alapított érvelése tehát hatástalan, és ennél fogva nem eredményezheti a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését.
- 55 Másodszor, ami a megtámadott határozat 14. pontjában megfogalmazott azon állítást illeti, amely szerint az az italok és italcsomagolások érintett piacain még nem megszokott, hogy valamely termék kereskedelmi származását kizárólag hangok segítségével jelölnék, hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács nem állította, hogy közismert tényről van szó. A megtámadott határozat 15. pontjában viszont alátámasztotta ezt az álláspontot, jelezve, hogy a szóban forgó termékek általában nem adnak hangot, legalábbis addig, amíg az elfogyasztásuk meg nem kezdődik. Márpedig a fellebbezési tanács szerint, ha a hang csak a szóban forgó termék elfogyasztásakor, tehát a megvásárlását követően válik hallhatóvá, az nem segítheti az érintett közönséget a vásárlással kapcsolatos döntésénél való eligazodásban.
- 56 Ennek a megállapításnak azonban nem lehet helyt adni. Az áruk többségének ugyanis önmagában véve nincs hangja, és csak a fogyasztásukkor adnak hangot. Ez az érv tehát nem alkalmas arra, hogy alátámassza a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 14. pontjában megfogalmazott állítását. Az a pusztán tény ugyanis, hogy egy hang csak a termék elfogyasztásakor válik hallhatóvá, nem jelenti azt, hogy a hangok használata egy adott piacon még nem megszokott a termékek kereskedelmi származásának jelölésére.
- 57 Mindenesetre, függetlenül attól a kérdéstől, hogy – különösen az italok és az italcsomagolások érintett piacain – az áruk kereskedelmi származásának kizárólag hangok segítségével történő jelzése még szokatlan-e, vagy sem, a fellebbezési tanács ezzel kapcsolatos esetleges tévedése nem befolyásolhatta döntően a megtámadott határozat rendelkező részét.
- 58 Amint az ugyanis a fenti 49. pontban kiemelésre került, a Törvényszék helyben hagyta a fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint a bejelentett védjegy a 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk egésze tekintetében híján van a megkülönböztető képességnek. A

felperesnek a fellebbezési tanácsnak a hangok szóban forgó piacokon való szokásos használatával kapcsolatos ezen esetleges hibájára alapított érvelése tehát hatástalan, és ennél fogva nem eredményezheti a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését.

- 59 Következésképpen a lényegében értékelési hibákra alapított első és ötödik jogalapot el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértéséről

- 60 A felperes lényegében úgy véli, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta megvizsgálni a bejelentett védjegynek a szóban forgó, szénsavat nem tartalmazó áruk tekintetében fennálló megkülönböztető képességét. Hozzáteszi, hogy a fellebbezési tanács azon állítása, amely szerint az italok és italcsomagolások piacán még szokatlan az áruk kereskedelmi származásának kizárólag hangok segítségével történő jelzése, nem kellően megalapozott, különösen arra való tekintettel, hogy ő publikációkat is benyújtott egyes hangmérnökök jelenleg folyó azon munkájára vonatkozóan, amely arra irányul, hogy a piacon forgalomba hozott élelmiszertermékeket hangokkal kísérik.
- 61 Az EUIPO, bár elismeri az indokolás hiányosságát a szóban forgó, szénsavat nem tartalmazó áruk tekintetében, mindazonáltal úgy véli, hogy az nem vonhatja maga után a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését.
- 62 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében az EUIPO határozatait indokolni kell.
- 63 Az e rendelkezésben említett indokolási kötelezettség terjedelme azonos az állandó ítélkezési gyakorlat által értelmezett EUMSZ 296. cikk második bekezdéséből eredő kötelezettség terjedelmével, amely szerint az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktus kibocsátója érvelésének oly módon, hogy lehetővé tegye egyrészt az érdekelték számára jogaik védelme érdekében a meghozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt pedig az európai uniós bíróság számára a határozat jogszerűségével kapcsolatos felülvizsgálat elvégzését (lásd analógia útján: 2012. május 10-i Rubinstein és L'Oréal kontra OHIM ítélet, C-100/11 P, EU:C:2012:285, 111. pont; 2012. szeptember 6-i Storck kontra OHIM, C-96/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:537, 86. pont).
- 64 A jelen ügyben el kell ismerni, hogy a fellebbezési tanács abból a téves előfeltevésből indult ki, amit egyébként az EUIPO sem vitat, hogy a szóban forgó, 29., 30., 32. és 33. osztályba tartozó áruk mindegyike olyan ital, amely szénsavat tartalmazhat, és így a megtámadott határozat nem ad kifejezett indokolást arra vonatkozóan, hogy a bejelentett hangvédjegy miért ne rendelkezhetne megkülönböztető képességgel az említett áruk közül azon áruk – mint például a 32. osztályba tartozó „alkohol- és szénsavmentes italok” – tekintetében, amelyek nem tartalmaznak szénsavat.
- 65 Meg kell azonban állapítani, hogy az e konkrét kérdésre vonatkozó indokolás hiánya ellenére a megtámadott határozat egészében véve kellőképpen indokolt, így a felperes megérthette a vele szemben hozott intézkedés indokait, az uniós bíróság pedig a fenti 63. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően el tudja végezni az említett határozat jogszerűségével kapcsolatos felülvizsgálatát.

- 66 Az a tény, hogy a fellebbezési tanács nem észrevételezte kifejezetten a felperesnek az egyes hangmérnökök jelenleg folyó munkájára alapított érvét, nem jelenti azt, hogy ne tett volna eleget az indokolási kötelezettségének.
- 67 Az EUIPO-t terhelő indokolási kötelezettség ugyanis nem jelenti azt, hogy az EUIPO-nak az eléje terjesztett minden egyes évrre és bizonyítékra válaszolnia kellene (lásd: 2008. július 9-i Reber kontra OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ítélet, T-304/06, EU:T:2008:268, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az is elegendő, ha az EUIPO kifejti a határozatának felépítése szempontjából alapvető fontosságú tényeket és jogi megfontolásokat (lásd ebben az értelemben: 2007. január 11-i Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság ítélet, C-404/04 P, nem tették közzé, EU:C:2007:6, 30. pont; 2010. december 9-i Tresplain Investments kontra OHIM – Hoo Hing [Golden Elephant Brand] ítélet, T-303/08, EU:T:2010:505, 46. pont).
- 68 Ennélfogva, a felperesnek az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapját el kell utasítani.

A meghallgatáshoz való jog megsértéséről

- 69 A felperes arra hivatkozik, hogy nem tudott észrevételeket tenni a rendelkezésre állásnak a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 23. pontjában hivatkozott követelményére vonatkozóan, ily módon megsértették a meghallgatáshoz való jogát.
- 70 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.
- 71 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2017/1001 rendelet 94. cikke (1) bekezdésének második mondatából az következik, hogy az EUIPO csak olyan ténybeli vagy jogi elemekre alapozhatja határozatát, amelyekkel kapcsolatban a feleknek módjukban állt előterjeszteni észrevételeiket. Ez a rendelkezés az uniós védjegyjogban a védelemhez való jog biztosításának általános elvét fejezi ki. Ezen elv értelmében a hatósági határozatok azon címzettjeinek, akiknek az érdekeit a határozat jelentősen érinti, lehetőséget kell adni arra, hogy megfelelően kifejhessék álláspontjukat (lásd: 2013. szeptember 6-i Eurocool Logistik kontra OHIM – Lenger [EUROCOOL] ítélet, T-599/10, nem tették közzé, EU:T:2013:399, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 72 A meghallgatáshoz való jog a határozat alapját képező valamennyi ténybeli és jogi elemre kiterjed, azonban nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végleges álláspontra (lásd: 2009. május 12-i Jurado Hermanos kontra OHIM [JURADO] ítélet, T-410/07, EU:T:2009:153, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 73 A jelen ügyben az EUIPO ügyirataiból, különösen a felperesnek az elbíráló határozata elleni fellebbezésének indokait kifejtő beadványából az derül ki, hogy a fellebbezési tanács által tett azon pontosítás, amely szerint a bejelentett védjegyet alkotó hangok rendelkezésre állásának követelménye a felek között a fellebbezési tanács előtti közigazgatási eljárás során történt levélváltás folytatásának tekinthető. Amint azt az EUIPO helyesen megjegyzi, a fellebbezési tanács semmilyen új elemet nem hoz fel, csupán a felperes fellebbezési beadványára, különösen az arra alapított érvére válaszol, hogy a többi gazdasági szereplőt a bejelentett védjegy lajstromozása nem akadályozza meg abban, hogy megjelöléseiket habzás beindulásával járó különféle folyadékok forgalmazásánál használhassák.

- 74 A fellebbezési tanács ezen pontosítása tehát önmagában véve nem volt olyan jellegű, ami kötelezővé tette volna a számára azt, hogy lehetőséget adjon a felperesnek arra, hogy e tekintetben kifejtse álláspontját.
- 75 Ebből következik, hogy a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalapot, és ennél fogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 76 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mindazonáltal az eljárási szabályzat 135. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a peresztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.
- 77 Ezenkívül az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdése értelmében a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni.
- 78 A jelen ügyben a megtámadott határozatban fellelhető számos hibára tekintettel, annak ellenére, hogy a határozatot a Törvényszék nem helyezi hatályon kívül, a felek maguk viselik a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeiket. A felperes viseli továbbá a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket is.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) maga viseli a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült saját költségeit.**
- 3) Az Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG maga viseli a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült saját költségeit, valamint az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Norkus

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. július 7-i nyilvános ülésen.

Aláírások